

Nazwa przedmiotu: Malarstwo 1		Kod przedmiotu: WA.SLA135
Nazwa uczelni prowadzącej przedmiot / moduł: Instytut Malarstwa i Rysunku		
Nazwa kierunku: architektura wnętrz		
Forma studiów: I stopnia, Stacjonarne	Profil kształcenia: ogólnoakademicki	Specjalność: wszystkie
Grupa przedmiotów: podstawowe	Rok / semestr: I / 1	Język przedmiotu / modułu: polski

Forma zajęć	Wymiar zajęć
Ćwiczenia	45

Koordynator przedmiotu / modułu	dr hab. Zbigniew Nowicki, prof. uczelni
Wymagania wstępne	Zdanie egzaminu wstępnego na I rok studiów. W przypadku przenosin z innej uczelni/wydziału - przyjęcie przez Komisję Wydziałową. W przypadku przenosin wewnątrz Wydziału niezbędne jest zaliczenie poprzedniego semestru. Przyjęcia studentów z wymiany „Erasmus” następują po dokonaniu autoprezentacji z okazaniem portfolio.
Forma zaliczenia	zaliczenie
Typ oceny	numeryczna
Metody dydaktyczne	Wykład tradycyjny Konsultacje Wykład z wykorzystaniem środków audiowizualnych

Lp.	Założenie i cele przedmiotu
1.	Cele przedmiotu Żaden człowiek nawet samemu sobie nie jest dany poza sferą komunikacji z innymi. Uprawianie sztuki to praca nad sobą, to –parafrazując Grotowskiego- praktykowanie Kultury sobą. Kultura to wspólnota znaczeń. Świadome i sprawne posługiwanie się znakiem plastycznym w jego funkcji ekspresyjnej i komunikacyjnej, budowanie komunikatu estetycznego, wybór kodu wizualnego, tworzenie idiolektu to pełne wykorzystanie warsztatu artysty malarza i samopoznanie. Bycie komunikatywnym jako bycie wszechstronnym, czyli możliwość rozumienia różnych użyc języka: na przykład: swobodne (ze świadomością możliwości technicznych i technologicznych) posługiwanie się językiem realizmu jak i językiem abstrakcji. Pełne uczestnictwo w kulturze na zasadzie budowania odniesień między formą plastyczną a wyznawaną filozofią, stanem psychologicznym czy zjawiskami politycznymi lub socjologicznymi. Radość bycia sobą, całkowita harmonia z użytymi środkami wyrazu i technologii, kontemplacja tu i teraz. Nieustanny rozwój. Cel jest drogą, droga jest celem.

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Wiedza	
ma podstawową wiedzę dotyczącą technik malarskich, modyfikowania, kreowania, porządkowania przestrzeni	Symbol: Efekty kierunkowe: AW6_W01., W6_W13. Metody weryfikacji: C: Zaliczenie
Umiejętności	
formułować i realizować własne koncepcje projektowe i artystyczne oraz rozwijać swoje umiejętności warsztatowe	Symbol: Efekty kierunkowe: AW6_U01., AW6_U09

	Metody weryfikacji: C: Zaliczenie
Kompetencje społeczne	
Student świadomego ocenienia zakres swojej wiedzy i umiejętności rozumiejąc potrzebę ich doskonalenia i rozwijania, wykorzystuje własną wyobraźnię, twórczo myśli i pracuje	Symbol: Efekty kierunkowe: AW6_S01., AW6_S03 Metody weryfikacji: C: Zaliczenie

AKTYWNOŚĆ STUDENTA	LICZBA GODZIN
Godziny kontaktowe z nauczycielami akademickimi	
udział w wykładach	45
Samodzielna praca studenta	
przygotowanie do zaliczenia lub egzaminu z przedmiotu	5
samodzielne studiowanie tematyki wykładów	40
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	150
Liczba punktów ECTS	3

Wersja	Forma zajęć	Treści programowe	Dodatkowe informacje
2025 L	Ćwiczenia	<p>Treści programowe Student 1-ego roku przychodzi do pracowni malarstwa z pewnymi umiejętnościami realistycznego malowania zweryfikowanymi egzaminem. Początkowy semestr przeznaczony jest na ćwiczenia techniczne (np. związane z gamą barwną, czy użytymi farbami) utrwalające umiejętności adepta, lub je uzupełniające. Od drugiego semestru zachęcany jest do zdefiniowania własnego artystycznego credo i podjęcia własnej problematyki malarskiej – to jest cel główny. Po samookreśleniu następuje praca nad doбором najlepszych środków dla wyrażenia treści (użytym kodem wizualnym), dobór odpowiedniego warsztatu i praca nad nim, wzbogacanie refleksji (miedzy innymi przez lektury). Ułatwieniu odnalezienia sensu własnej twórczości służy analiza sensów zastanych -lub ich podważenie- w występujących zjawiskach w pracowni lub poza nią. W pracowni mamy kontakt z materią ożywioną i nieożywioną, w różnym stopniu uporządkowania estetycznego i znaczeniowego. Materia ożywiona to głównie ludzie w różnym stopniu poruszający się (dobry temat malarski), czasami z aluzyjnym wyróżnieniem kogoś w rodzaju klasycznego modelu, zachęcającego do studiów z natury, analizy koloru i formy na wzór akademicki, bądź dokonania np. pastiszu, czy dekonstrukcji. Materia nieożywiona występująca w przestrzeni pracowni w różnym stopniu uporządkowana, również stanowi pretekst malarskich poszukiwań kompozycyjno - warsztatowych z pewnym wyróżnionym fragmentem, aluzją do martwej natury. Zarówno model jak i martwa natura zawierają tematykę formalną i znaczeniową będącą pretekstem do własnych poszukiwań artystyczno-technologicznych. Zjawiska z poza pracowni (czy jako szkice z natury, fotografie, zjawiska kultury) mogą być przenoszone do powstających obrazów, studenci są również zachęcani do wizualnych operacji semantycznych w przestrzeni publicznej w trybie indywidualnym bądź grupowym (do którego występuje specjalna zachęta). Preferowane jest doświadczenie różnych mediów, różnych środków ekspresji, od tradycyjnych do zupełnie nieszablonowych, różnych stylów malowania. Istotnym elementem jest prowadzenie notatnika artystycznego jako doświadczenie elementów zmiennych i stałych w twórczym rozwoju. Ważnym nakierowującym na własną drogę twórczą procedurą są (oprócz czysto warsztatowych np. portret zbiorowy) ćwiczenia dodatkowe prowokujące autorefleksję jak na przykład: „Obraz bez obrazu”. Uzupełnieniem zadań realizowanych w pracowni są plenery malarskie obowiązkowe po IV i VI semestrze studiów.</p>	Liczba godzin: 0 Cele: Efekty uczenia się:

Wersja	Forma zajęć	Metoda weryfikacji	Waga
2025 L	Ćwiczenia	zaliczenie	100%

Wersja	Literatura obowiązkowa	Literatura uzupełniająca
2025 L	Do wyboru: U. Eco: Nieobecna struktura J. Baudrillard: Symulakry i symulacja W. Kandyński: Punkt, linia, płaszczyzna R. Arnheim: Sztuka i percepcja wzrokowa J. Albers: Współoddziaływanie barw H. Read: Sens sztuki J. Berger: Sposoby widzenia M. Gołaszewska: Estetyka i antyestetyka	Do wyboru: W. Kandynski O duchowości w sztuce G. Zeugner: Barwa i człowiek A. Zausznica: Nauka o barwie J. Baudrillard: Spisek Sztuki L. Brogowski: Sztuka i człowiek Theodor W. Adorno Teoria Estetyczna Jean Clair De Immundo Krzysztof Karoń. Historia antykultury R. Pawłowski: Happening W. Tatarkiewicz: Dzieje sześciu pojęć M. Poprzedzka: Akademizm J. Berger O patrzeniu Czasopisma: Magazyn Sztuki, Sztuka i filozofia, SZUM, Exit, Art eon, Art in America, The Parkett, itp...

Kryteria ocen w procesie weryfikacji efektów uczenia się	
Ocena	Opis wymagań
celujący (5,5)	zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte w sposób wykraczający ponad program nauczania
bardzo dobry (5,0)	zakładane efekty uczenia się zostały w pełni osiągnięte
dobry plus (4,5)	zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte z niewielkimi niedociągnięciami
dobry (4,0)	zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte z pewnymi brakami, które można uzupełnić
dostateczny plus (3,5)	zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte z istotnymi brakami
dostateczny (3,0)	zakładane efekty zostały osiągnięte z poważnymi brakami, ale dopuszczalnymi na minimalnym wymaganym poziomie
niedostateczny (2,0)	zakładane efekty uczenia się nie zostały uzyskane